

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-512/10

**Europos Komisija
prieš
Lenkijos Respubliką**

„Valstybės išsipareigojimų neįvykdymas — Transportas — Direktyva 91/440/EEB — Bendrijos geležinkelių plėtra — Direktyva 2001/14/EB — Geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymas — Direktyvos 2001/14 6 straipsnio 2 ir 3 dalys — Nuolatinis finansinės pusiausvyros nebuvimas — Direktyvos 91/440 6 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 3 ir 4 dalys — Infrastruktūros valdytojui skirtų skatinamųjų priemonių nebuvimas — Direktyvos 2001/14 7 straipsnio 3 dalis ir 8 straipsnio 1 dalis — Mokesčio už minimalų prieigos paketą apskaičiavimas“

Santrauka – 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas

1. *Transportas — Geležinkelių transportas — Direktyva 2001/14 — Geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymas ir mokesčių ėmimas — Mokesčių už naudojimąsi infrastruktūra ėmimas — Valstybių narių pareigos — Infrastruktūros valdytojo finansinė pusiausvyra — Sąlygos*

(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/14 6 straipsnio 1 dalis)

2. *Transportas — Geležinkelių transportas — Direktyva 2001/14 — Geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymas ir mokesčių ėmimas — Valstybių narių pareigos — Priemonės, skirtos skatinti infrastruktūros valdytojus mažinti infrastruktūros teikimo išlaidas ir prieigos prie geležinkelių infrastruktūros mokesčių dydį — Nebuvimas — Išsipareigojimų neįvykdymas*

(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/14 6 straipsnio 2 dalis)

3. *Transportas — Geležinkelių transportas — Direktyva 2001/14 — Geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymas ir mokesčių ėmimas — Valstybių narių pareigos — Mokesčio už minimalų prieigos prie geležinkelio infrastruktūros paketą apskaičiavimas — Mokesčiai, atitinkantys išlaidas, tiesiogiai turėtas dėl tam tikros vežimo geležinkeliais paslaugos — Nebuvimas — Išsipareigojimų neįvykdymas*

(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/14 7 straipsnio 3 dalis)

1. Direktyvos 2001/14 dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo ir mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo su pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/49, 6 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms nustatyta pareiga nustatyti tinkamas sąlygas siekiant užtikrinti, kad esant įprastoms verslo sąlygoms ir per pagrįstą laikotarpį infrastruktūros valdytojo iš infrastruktūros mokesčių gautos pajamos, papildomos pajamos iš kitos komercinės veiklos ir valstybės skirtos lėšos būtų bent jau ne mažesnės už infrastruktūros išlaidas, turi būti aiškinama taip, kad ja siekiama infrastruktūros valdytojo pelno (nuostolių) ataskaitos pusiausvyros. Tačiau vien to, kad nėra infrastruktūros valdytojo pelno (nuostolių) ataskaitos pusiausvyros, nepakanka išvadai, kad atitinkama

valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtą nuostatą, padaryti. Iš tiesų, siekiant padaryti tokią išvadą taip pat reikėtų, remiantis pačia šios nuostatos formuluote, nustatyti, kad finansinės pusiausvyros nėra „esant įprastoms verslo sąlygoms ir per pagrįstą laikotarpį“.

(žr. 26, 34, 35 punktus)

2. Valstybė narė, nepriimdama priemonių, skirtų skatinti, kad geležinkelių infrastruktūros valdytojas mažintų infrastruktūros teikimo išlaidas ir prieigos mokesčių dydį, neįvykdo įsipareigojimų pagal Direktyvos 2001/14 dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo ir mokesčių už naudojamąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo su pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/49, 6 straipsnio 2 dalį.

Šiuo atveju aplinkybė, kad nacionalinės teisės aktuose, priimtuose perkeltant Direktyvą 2001/14 į nacionalinę teisę, numatytas tikslas mažinti naudojamąsi išlaidas ir mokesčius, yra nepakankama, nes tuose teisės aktuose nenustatytas skatinimo mechanizmas, kuriuo tas tikslas turėtų būti pasiektas.

(žr. 57, 90 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

3. Valstybė narė, leisdama, kad apskaičiuojant mokesčius už minimalų prieigos paketą ir prieigą prie geležinkelių infrastruktūros objektų būtų įtrauktos išlaidos, kurios negali būti laikomos tiesiogiai turėtomis dėl tam tikros vežimo geležinkeliais paslaugos, neįvykdo įsipareigojimų pagal Direktyvos 2001/14 dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo ir mokesčių už naudojamąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo su pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/49, 7 straipsnio 3 dalį.

Šiuo atveju, kadangi į tas išlaidas įskaičiuojamos fiksuotos išlaidos, kurios susijusios su geležinkelio atkarpos suteikimu naudotis ir kurias valdytojas turi padengti net nesant traukinių eismo, tuose teisės aktuose numatytos eismo priežiūros ar valdymo išlaidos turi būti laikomos tik iš dalies tiesiogiai patirtomis dėl vežimo geležinkeliais paslaugos. Be to, finansinės išlaidos ir netiesioginės išlaidos akivaizdžiai neturi jokio tiesioginio ryšio su vežimo geležinkeliais paslauga. Galiausiai, kadangi nusidėvėjimas nustatomas remiantis ne realiu infrastruktūros nusidėvėjimu dėl eismo, o apskaitos taisyklėmis, jis taip pat negali būti laikomas tiesiogiai patiriamu dėl vežimo geležinkeliais paslaugos.

(žr. 82–84, 90 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)